

Література:

1. Електронний ресурс. – Режим доступу: www.oecd.org/eco/surveys/uk
2. Tax Administration in OECD and Selected Non-OECD Countries: Comparative Information Series, Forum on Tax Administration, 2009.
3. «Paying Taxes 2016». – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org/~media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Special-Reports/Paying-Taxes-2016.pdf>

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО ТА РЕАЛЬНОГО СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Захарченко Н.В.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Антонов В.В

студент 1 курсу, магістр, спеціальність “Фінанси,
банківська справа та страхування”

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Проблема впливу фінансового сектору економіки на діяльність підприємств реального сектору економіки була досить актуальною і до посилення в останні роки кризових явищ в сучасних умовах її актуальність тільки зросла. Історично фінансовий ринок виник саме як механізм фінансування реального сектору економіки та перерозподілу ресурсів у цій сфері але до сьогодні його роль зазнала істотних змін. На сьогодні в умовах поглиблення глобалізації кредитні відносини мають бути спрямовані на активізацію інвестиційної та інноваційної діяльності, фінансове забезпечення структурних перетворень і економічне зростання. Створення стійкої, гнучкої та ефективної банківської інфраструктури – одне з найважливіших завдань на сучасному етапі. Банківський та реальний сектори тісно пов'язані між собою як системою кредитування, так і заощадженням фінансових ресурсів. Підприємства в яких присутній надлишок фінансових ресурсів створюють кредитну базу, яка є джерелом забезпечення реального сектора, якому не вистачає грошових ресурсів для подальшого розвитку [1].

На жаль, багато дослідників, такі як О. Барановський, А. Васильєв, О. Герасимов, А. Єпіфанов, С. Леонов, С. Реверчук наголошують, що українські банки недостатньо пов'язані з реальним сектором економіки. Обсяги інвестування в реальний сектор економіки України є мізерними, що зумовлено їх неготовністю надавати великі і довгострокові кредити, нестійкістю функціонування виробничих підприємств, відсутністю реальних структурних перетворень у вітчизняній економіці, а взагалі – високими кредитними ризиками.

Функціональну взаємодію між банківським та реальним секторами економіки можна пояснити як сукупність економічних взаємозв'язків, що виникають між банками та суб'єктами підприємницької діяльності у процесі перерозподілу грошових коштів. Залучення тимчасово вільних грошових коштів населення, юридичних осіб та державного бюджету для інвестиційних потреб здійснюється за допомогою банківського кредиту.

В умовах нестабільної економіки України, коли інвестиційні можливості підприємств усіх форм власності є обмеженими, а зовнішні інвестиції через низький рейтинг нашої держави на міжнародних ринках капіталу є також незначними, вітчизняним банкам, як найбільш розвиненому сектору серед комерційних фінансових організацій, належить реально впливати на розвиток інвестиційної активності. Вони мають взяти на себе основний тягар інвестиційного процесу, що забезпечує реструктуризацію народного господарства, економічне зростання та трансформацію відносин власності. Саме в таких складних соціально-економічних умовах вітчизняні банки мають активно стимулювати збільшення заощаджень підприємств [2].

Важливий вплив зумовлює загальна економічна політика країни на подальший розвиток усієї банківської системи, адже саме система пріоритетів та цінностей держави, яка являється політично визначеною, позначається на діяльності банків. Прикладом того є орієнтація на розвиток ринкових відносин, приватної власності, сприятлива для малого та великого бізнесу податкова система, такі фактори безумовно позитивно впливають на стан банківських установ та на забезпечення їхньої стабільності й зростання капіталу. Відсутність же визначених орієнтирів зумовлюють зворотні тенденції й негативно позначаються на розвитку банківської системи та реального сектору взагалі [3].

Основною ланкою цієї сфери є банківська система, якій належить провідне місце у загальному механізмі організації й регулювання господарського життя суспільства і від ефективності функціонування якої вирішальною мірою залежить успіх соціально-економічних перетворень у країні загалом.

Варто зазначити, що на сучасному етапі особливого значення набуває пошук дієвих механізмів та інструментів, які допоможуть забезпечити розбудову економіки України, що, відповідно, стане ефективним важелем у забезпеченні як перерозподілу фінансів, так і підвищення рівня соціального становища населення України. В даному випадку інститутам фінансового посередництва, а особливо банківському сектору, необхідно повною мірою забезпечити процес залучення заощаджень та їх подальшої трансформації в інвестиції. При цьому актуальним є вирішення проблеми відтворення «довгих» грошей. Безумовно, в такому контексті абсолютно необхідною є супутнє удосконалення як грошово-кредитної, так і фінансово-бюджетної політики країни, зменшення рівня корупції та тінізації економіки країни.

Література:

1. Гудзь Т.П. Напрями впливу фінансового сектору економіки України на діяльність підприємств /Т.П. Гудзь// Вісник соціально-економічних досліджень, 2013. – Вип. 2 (49), Ч.1.
2. Луців Б.Л. Інвестиційний потенціал банківської системи України /Б.Л. Луців, Т.Б. Стечишин //Фінанси України. – 2013. – № 9. – С. 67 – 77.
3. Захарченко Н.В. Напрямки вдосконалення функціонування банківської системи України /Н.В. Захарченко, Т.В. Кучер // Фінансові аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання: сучасний стан та перспективи : Мат-ли I міжнар. наук.-практ. конф., 25 – 26 грудня 2015 р.: тези доп. – Одеса : Бондаренко М.О., 2015. – С. 460 – 461.
4. Дрозд І.В. Банківський сектор економіки України: огляд проблем і перспектив розвитку /І.В. Дрозд : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2015/11-2015/52.pdf>